

Anca Semacovschi

Haihui prin lume

O călătorie în versuri pe aripile imaginației

Volumul II

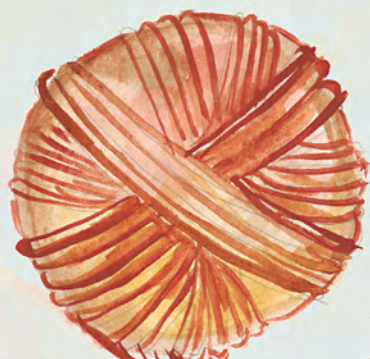
Ilustrații de Daniela Mihai

După cum v-am povestit,
Când la prânz a adormit,
Liviu a ajuns în vis
Tocmai până la Paris.

De aici, fiind grăbit,
Către Londra a pornit,
După care, mai departe,
Scoția urma în carte.
Luând apoi în ajutor
Avionul cu motor,
A trecut prin Grecia,
Spania și Turcia.
Dar tocmai când admira,
Hoinărind, Italia,

Visul brusc a luat sfârșit,
Fiindcă Liviu... s-a trezit,
Amânând pe-a doua zi
Alte noi peripeții.
Iar în ziua următoare,
Către prânz, minune mare!
Îndemn n-a mai așteptat,
În pătuț s-a așezat
Și a zis în sinea lui,
Dând frâu liber gândului:
— Acest vis aş vrea să fie
O nouă călătorie,
Ca să văd, de s-ar putea,
Nițeluș... **AMERICA!**

America . . .

Și pe-aripi de vis purtat,
Peste-ocean s-a avântat,
Zărind, plin de bucurie,
O statuie c-o făclie.
Aceasta, aflați cu toții,
E **Statuia Libertății**,
Care „bun găsit“ urează
Celor ce o vizitează.
Dar statuia cea frumoasă
E puțin invidioasă
Că-nălțimea ei vestită
Este astăzi depășită
De acele blocuri care –
C-un pic de exagerare –
Pân' la ceruri se ridică,
Sunt doar din oțel și sticlă
Și au mulți admiratori:
Faimoșii **zgârie-nori**.

